

Wypracowanie.

SDP

315

Najazd niemców na Polskę w 1939 r.

Jest piękny jesienny dzień. Na ulicach pełno ludzi przerażonych z uśmiechami w rękach. Wszyscy ciągną do pobliskiej wioski, lub do schronu, z otwyciem torugi: niemcy nadchodzą. Ulice powoli pustoszą, kryją się, tylko stychać głośny pomruk niemieckich samolotów. Już nadleciały. Wtem wykrzyta pierwsza bomba, a za nią druga i trzecia. Podniosły się tumany kurzu, powstal popiół. Wszystko czuje grozę. Bydło ucieče przed silą do obóz, na polu widać robotnika, który porucił konia kryjąc się, a koń wyjrzeć ziemią ciągnącym ptaszkiem ucieka przed wielkim niebezpieczenstwem. Ulica galopuje koni z wszem bez furmana. Całe miasto stoi w płomieniach, ogarnięte gromem i lękiem. Ziemia cała dresa od bomb wybuchających i walących się kamionów. Przestuny pożarów i dymu przecinają się reje strzelów z karabinów maszynowych. Ale niemcy nie przestają tej piekielnej muzyki. Nadersta noc. Teraz nikt, a miasto wie, i stoi w płomieniach. Ludzie ocaleni i odważniejsi wychodzą, ze schronów zobaczyć co się dzieje, cry już wszli niemcy. Ulicami przebiegają jakieś cienie z przedmiotami w rękach. To oni. Stychać pojedyncze straty, ludzie spiesznie kryją się, a tu masz, już nadchodzą. Stychać straszny jest. Wtem rozebrano się piekło, już nie stychać jakaś rannych i konających, tylko wiatr niemieckich samolotów i głuszący huk bomb. Trwają tak do suntu. Teraz wchodzą pierwsi

patrole niemieckie, z grozą i nienawiścią, jak ratami.
Nad miastem unosi się dym. Żołnierzy polskich już
w mieście nie ma, co tylko trupy. Na ulicy nie ma
nikogo tylko patrole niemieckie. Wtem zaczyna dudnieć
niemcy. To niemcy wjeżdżają na ulicy czołgach, witani
nienawiścią. Wjeżdżają werowo niemieccy, że zwycięzili.
Na czołgach powiewają żebate sztandary i czarne orły.
Za czołgami jedzie kawaleria i piechota. Ludzie głodni
zmęczeni wychodzą ze schronów. Niemcy spotykają
to, wyciągali ludzi z kryjówek goniąc przed sobą w nie-
nanym kierunku. Ale to zostało zabitych kolba mi-
karabinów, ile to skonato śmiertą, mordem itp. Tak
mocili się na bezbronnej ludności. Przyjechata karava-
nia ekspodycja. Dzieje się teraz jak w piaskle, aresztują, kiszczą,
nauczyeli i innych ludzi. Ludność miasta tak głodująca
po bombardowaniu, teraz jeszcze nie ma spokoju. Kto
uprwał się z tego piaska, to ocalat. Działając tak w pierwszych
dniach, potem się uspokoiło. Ludzie wrócili do swoich gospodów,
na których stawili nowe domy. Niemcy teraz powoli
zaczeli ludzi aresztować. Niektórzy ludzie zapisywali
się na folklorystów, i wydawali tajne organizacje. Niemcy
co raz więcej zaczęli ludzi aresztować i wywozić na Majdanek
gdzie ich mordowano. Niektórzy tworzyli tajne organizacje
by oswoić się z niemcami, ale byli złącznie, którzy wyda-
wali tych ludzi niemcom. Niektórzy tworzyli oddziały
partyzanckie i wspólnymi siłami walczyli powstanie.
Szpiegów było dużo, a przezwimie w szkołach. Nie wolno
było maturzystom uzyć geografii i historii polskiej
ale my polscy dzieci uczyliśmy się starej.

507
318

stanowycielibyto co raz mniej, który uczyli geografii i historii polskiej. Księgę w szkole i w domu mieć nie wolno było, z książek nie wolno było się uczyć, uczyliśmy się z tzw. „sterów”, bo książki były palone przez niemców. Jeździli po ulicach, nasmaczały kontygent, a kto go nie odstanie na exas, lub mniej niż oni natkał, za parę dni wpadali z niemacką do uki przewaznie w noce i wyciągali ludzi z łóżek pod śpiących, palnagich i na ramach upychali przy pomocy koltów karabinowych, a kto się opierał, stawiali byle gdzie i bez pardonu zabijali. Potem wywozili do miejskiego aresztu, a po kilku dniach wywozili na sąd dawne lub innego katowni. A gdy zamieścieli estoniaka gdzie okucieli tam przy pomocy bieja, i innych meczarni, wymuszały na nim, żeby na kogoś rzucić jakąś potwarsz, i żeby wymusiły na niego jakieś przestępstwo. I w ten sposób od jednego do drugiego co raz więcej ludzi wywozili. Lecz zaczęły nadchodzić kres za to wszystko. Zaczęły tworzyć się wiekowe oddziały Armii Ludowej, które zdobywały broń w walce z wrogiem. Oddziały te czeszły się co raz bardziej we własnym kraju, chociaż byli im pod panowaniem ciężkiej tropy odniesionego wroga na rzeź Dęczyzny. Co raz częściej stychać było o napadach na jednostki wojska niemieckiego. Co raz częściej było stychać o wyrobaniu w poniętak niemieckich transportów wojskowych. Ludzie co raz głosniej mówili o uwolnianiu ludzi z aresztów przez estonków Armii Ludowej. Co raz więcej tworzonych było oddziałów partyzanckich. Aż wreszcie

nadniedzi
kres tych zbrodni. Opuścili Polskę porastającą tylko
gruzy i masy trupów.

Cieślak Karol. Kl VII 12k Pow. Nowotkiwskie.